delati kaj napačnega ali čudnega, kakor delajo špiritisti.""

„V take stvari te ne zapeljem, to ti rad obetam."

„„Kaj pa, kako bi si upal s teboj v take višave — še okoli sebe se ne bom smel ozreti, da se ne pogreznem v neskončno brezdno svetovnih prostorov; saj si še do vrh domačega zvonika ne upam stopiti, tako rado se mi vrti v glavi.""

„Pomiri se, prijatelj! Telesu se vrti v glavi, duhu pa ne."

„„Če je taka, naj pa bo!""

„Nekaj vaje ti pa ne bo škodovalo, saj toliko, da te prepričam, da se ti na Martovem svetu ne bo vrtelo v glavi. K meni pristopi! Ta-le priprava ali aparat je zvezdarski daljnogled ali teleskop. Vanj poglej, pa reci, kaj ti kaže!"

„„Beži no, beži! Toliko pa že poznam nebo, da mi lune ne boš usilil za Marta! To, kar sedaj kaže daljnogled, ni nikak neznan svet, to je luna, bližnja in stara spremljevalka zemlje.""

„Res, luna je. Ali jo pa res kaj poznaš, kakor se hvališ, ali ne, tega me moreš šele prepričati. Poglej v daljnogled in reci, kaj pomenja podoba, katero vidiš v sredi razoranega polja?"

„„Če sem si prav zapomnil, so to razpadli stari ognjeniki, vulkani, katerih žrela omejujejo okroglasti, razpokani in deloma porušeni obronki.""

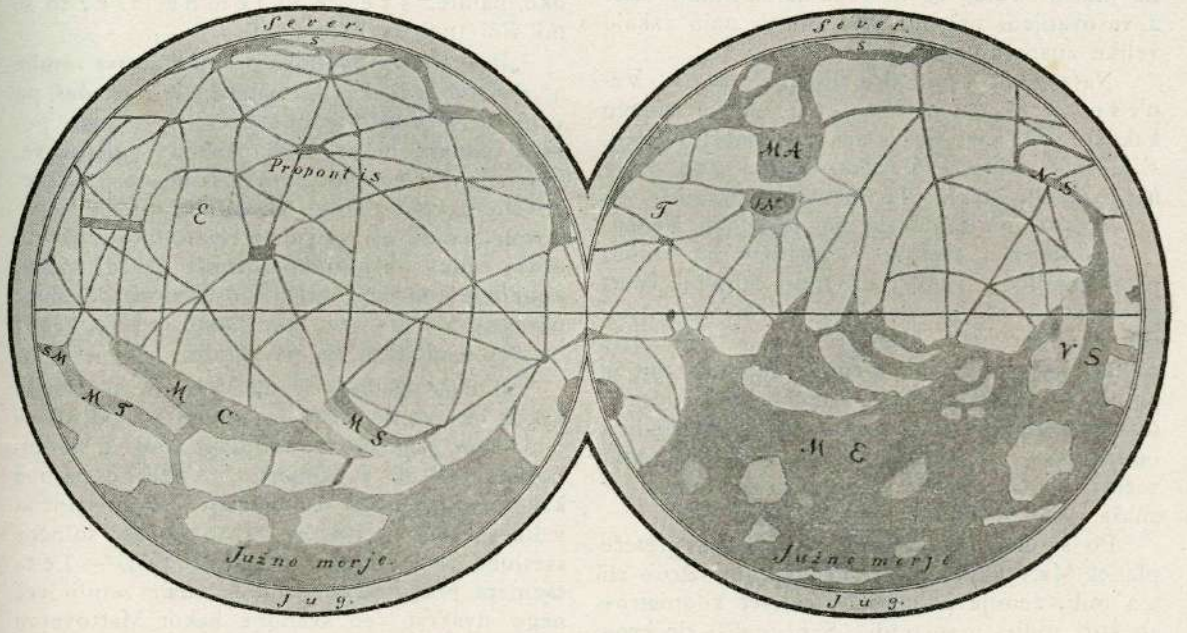

Zemljevid planeta Marta. (Po *Schiaparelliju.)*

„Tako je. Sedaj pa reci, ali se ti je vrtelo v glavi, ko si ogledoval na luni porušene vulkane."

„„O, tega ne! Kaj bi se mi bilo vrtelo v glavi, saj stojiva na trdnih tleh varne zemlje.""

„Zato se ti tudi pri ogledovanju Marta ne bo vrtelo v glavi. Kakor te je teleskop prestavil v duhu na luno, tako prestavi naju s Schiaparellijem vred na Martovo zemljo. — A pripravljena še nisva popolnoma za namenjeni obisk na Martu, treba je polastiti se še nekaj zvezdoslovja: to pa najlaglje doseževa na luni."

„„Kaj bo ubožica luna naju poučevala, saj trdé zvezdoslovci, da umira, če ni že popolnoma konec njenega organskega življenja!""

„Prav tako je. Skoraj vsi marljivi opazovalci kamenitega obraza lune sodijo, da na luni ni pogoja za življenje, ker ni niti vode niti zraka."

„„Kako to vedó zvezdoslovci?""

„Ako si zadovoljen z dvema besedama, odgovorim ti, da ti krajše ne more odgovoriti nihče. Ti dve besedici sta: M e g l e n i m a!"

„„Že prav; a moja pamet je prekratka, da bi mogel razumeti, kako se to veže.""

„No, pa preudari malo to stvar! Po zraku plavajo megle, recimo, tako nekakšno, kakor drva po vodi. Če se voda posuši, obležé drva na dnu struge; če bi torej ozračje izginilo, posedle bi se megle na dnu ali na tla; zasedle bi nižje kraje ali prelaze med gorami, ter bi nam zapirale pogled tistih zvezd, katere stojé